

ΜΑΥΡΟΤΙΝΑΚΑΣ

vol. 3 / νοέμβριος 2013

Όσο εσύ κοιμάσαι... ή απλά αδιαφορείς, ή φοβάσαι, ή παραιτείσαι, ή θεωρείς εκ των προτέρων μάταια την όποια αντίδραση, βουλιάζοντας σε μια καθημερινότητα απλής επιβίωσης, βουβαμάρας κι αποχαύνωσης, σε μια καθημερινότητα που άλλοι έχουν προδιαγράψει για σένα και που τους βολεύει μια χαρά να μένεις εγκλιωβισμένος σ' αυτήν, έχε στο νου σου ότι...

Κράτος, αφεντικά και τα λοιπά τσιράκια τους ζωντανεύουν τους χειρότερους εφιάλτες σου..

που μοιάζουν με το απελπισμένο

βλέμμα χιλιάδων απολυμένων στις ουρές του ΟΑΕΔ, το εριστικό χαμόγελο ενός μπάτσου που σηκώνει το γκλόμπ του ενάντια σε διαδηλωτές, τα εξαθλιωμένα πρόσωπα χιλιάδων μεταναστών πίσω από τα συρματοπλέγματα των στρατοπέδων συγκέντρωσης, τη βουβή απόγνωση στο άκουσμα νέων απολύσεων και διαθεσιμοτήτων, τα εκκενωμένα κτίρια καταλήψεων και τα ματωμένα πρόσωπα αγωνιστών στα μπουντρούμια της ΓΑΔΑ, τις υποκριτικές διακηρύξεις περί πάταξης της ανομίας και του φασισμού, τη θέα μαθητών να οδηγούνται στα κρατητήρια, το άψυχο σώμα ενός αγωνιστή από μαχαίρι φασίστα ένα βράδυ στο Κερατσίνι..

Είναι καιρός, λοιπόν, να ξυπνήσεις.. και να

δράσεις! Να αντιδράσεις! Μέσα κι έξω από το σχολείο σου. Να κατεβείς στο δρόμο και να φωνάξεις και η φωνή σου να ενωθεί με τις κραυγές χιλιάδων άλλων. Τι κι αν εσύ είσαι μαθητής, κι ο άλλος απολυμένος; Τι κι αν κάποιος λογίζεται

ως ντόπιος κι ο άλλος ξένος; Ποιους ωφελούν άραγε αυτοί οι διαχωρισμοί; Στα μάτια τα δικά σου και στα μάτια του διπλανού σου καθρεφτίζεται η αδικία και η εκμετάλλευση. Το άλλο άκρο δε βρίσκεται εκεί. Το άλλο άκρο απεύχεται αυτό το καθρέφτισμα. Σε θέλει σκυφτό και εξαθλιωμένο, ανήμπορο να σκεφτείς, να μιλήσεις, μα πάνω απ' όλα να ζήσεις. Τι διαλέγεις, λοιπόν; Μια επιβίωση που μαρτυρά φόβο και υποταγή ή μια ζωή που κραυγάζει ελευθερία; Μια ζωή που ανασταίνεται πίσω από πύρινα οδοφράγματα και ενώνεται κομμάτι-κομμάτι στα μονοπάτια προς την κοινωνική απελευθέρωση.

Γιατί, όταν, λοιπόν, ξυπνήσεις...και αντιληφθείς πως τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι δεδομένο και πως όλα αλλιάζουν και τα πάντα ανατρέπονται ...

Ε, ΑΥΤΟ ΚΙ ΑΝ ΘΑ ΄ΝΑΙ ΟΝΕΙΡΟ!

Ο Μαυροπίνακας είναι μια αυτοοργανωμένη απόπειρα έκφρασης και επικοινωνίας μέσα και έξω από τις σχολικές αίθουσες.

Μοιράζεται χέρι με χέρι στα σχολεία, τους δρόμους και τις πλατείες του Βύρωνα, της Καισαριανής, του Παγκρατίου και του Υμηττού ώστε να συμβάλλει στην διάχυση του ανατρεπτικού λόγου μέσα στις μαθητικές και νεανικές κοινότητες αλλά και να συναντηθεί μαζί τους.

Δεν γουστάρει ιεραρχίες και κομματόσκυλα, αυθεντίες και ξερόλες, έχει δική του σκέψη και κριτική. Στις παρέες του χωράνε όλοι χωρίς διαχωρισμούς (εθνικούς, θρησκευτικούς κ.α) και δεν πάει καθόλου αυτούς που τις χαλάνε: τον κάθε φασιστάκο ή ρατσιστή. Δεν έχει χορηγούς και σπόνσορες & δρα με βάση τις αξίες της αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης, της εξέγερσης, της ελευθερίας.

Πέρα από σκέψεις και ανησυχίες που αποτελούν προϊόν συλλογικής επεξεργασίας της Πρωτοβουλίας αναρχικών/αντιεξουσιαστών από τους πρόποδες του Υμηττού, φιλοξενεί ισότιμα κάθε άλλη άποψη ή έμπνευση που τον γουστάρει.

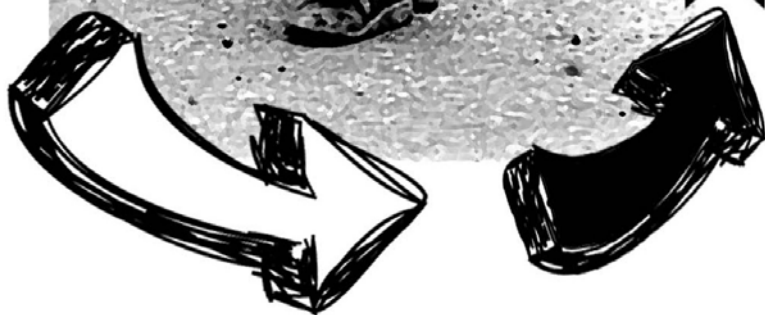
Είναι ανοιχτός στη συμμετοχή και υπάρχει πάντα χώρος για τον καθένα/καθεμία από εσάς που θέλει να συμβάλλει μ' οποιοδήποτε τρόπο: με ένα κείμενο ή ένα σύνθημα, ένα σκίτσο ή ένα κόμικ, ένα στίχο ή ένα τραγούδι, με ένα γεγονός ή μια ιστορία ολάκερη.

Για επικοινωνία:

paarty123@yahoo.gr

"Επιμένω σε έναν άλλον κόσμο.
Τον έχω τόσο ονειρευτεί,
τόσο πολύ έχω σερχιανήσει μέσα του,
που πια είναι αδύνατο να μην υπάρχει"
Χ. Λάσκαρης

"Θέτοντας εξ' αρχής το στόχο μου, χωρίς
φθουαρίες και περιττά λόγια, ζητώ ελευθερία
και απεξάρτηση από κάθε φορέα εξουσίας.
Ελευθερία σωματική, ελευθερία πνευματική,
ελευθερία ηθική και ψυχική. Δεν απαιτώ κάτι
παράλογο και δε συμφιζάζομαι με τίποτα
λιγότερο ή με κάτι που το φασιστικό τους
σύστημα προωθεί ως ελευθερία, με σκοπό την
επιβίωσή του. Γιατί όταν ο λαός έχει μόνο μια
ψευδαίσθηση της ελευθερίας, είναι πιο
ακίνδυνος... Μίλησα για φασισμό καθώς
γνωρίζω ότι ζούμε υπό το φέδρα της πιο
ύπουλης μορφής του. Αυτή η μορφή εντοπίζεται
στις σχολικές αίθουσες και στις διαπροσωπικές
μας σχέσεις έως και τα υποτιθέμενα
σωφρονιστικά καταστήματα ή τη βουλή.
Μέσα σ' έναν κόσμο που οι άνθρωποι έχουν
μάθει να υπακούουν σε εντολές «ανωτέρων»
και να ενστερνίζονται υποκριτικούς ηθικούς
φραχμούς, εμείς αρνούμαστε να μπορούμε σε
προσχεδιασμένα «καλούτγια» κι επιδέχουμε να
μην προσποιηθούμε έναν άλλον εαυτό για να
είμαστε συμφατοί με τα κοινωνικά τους πρότυπα.
Γιατί η επιδοχή είναι δική μας και αυτό είναι
κάτι που οφείλει ο καθένας να συνειδητοποιήσει,
αφού η επίγνωση της δύναμης του εαυτού
μας είναι όηλο. Όηλο όηως είναι η
αδελνδεχσύη κι ο αδελνδεσέβασμός, αξίες που
δέτουμε ως συνοδοιπόρους στον αγώνα μας. Σε
αυτόν τον αγώνα, δε χωράνε προκαταλήψεις
και νόρμες, ούτε αποκορμμένες θέωριες και
ξύδινος λόγος. Παρά μόνο το πιάδος, η
δηριουρχική ορχή και η έντονη επιδυρία για
έναν ελεύθερο κόσμο!

Ακούχοντας ποιδούς να χαρακτηρίζουν το
αναρχικό όραμα άλλες φορές ουτοπία και
άλλες τρομοκρατία, τρομάζω στη συνήθεια της
μάζας να αδυνατεί να δεχτεί το διαφορετικό.
Συνέχεια μιλούν για δημοκρατικούς δεσμούς,
για ισότητα και ομαλή συμφίωση. Αντίδτως,
αναδρέφουν μια κοινωνία χείραχωχίσημη,
ρατσιστική και εκθρική προς το συνάνθρωπο.

Ποιος λοιπόν ζει σε ουτοπία;

Εμείς πάντως αποφεύχουμε τις ταμητές. Είμαστε άνθρωποι, όχι τίτλοι κι ορισμοί. Η αναρχία που
υπέρασπιζόμαστε δεν αντικατοπτρίζει ένα στεχνό, απρόσωπο ιδεολόγημα, αλλά πηχάζει από την εσωτερική
ανάγκη μας να εκφραστούμε και να αξιοποιηθούμε τη μοναδική ευκαιρία μας στη ζωή, σύμφωνα με τα
δικά μας «δέδω», τα δικά μας ένστικτα, τις δικές μας προσδοκίες!

Καταλήχοντας, λοιπόν, στο στόχο που ανέφερα ξεκινώντας τις σκέψεις μου, είμαι αποφασισμένη να
επιμένω σε αυτόν. Δε συμφιζάζομαστε. Δε διαπραχματεύομαστε τα όνειρά μας. Δεν καταπνίχουμε την ορχή
μας. Επιμένουμε σ' έναν άλλο κόσμο."

Της Η.

6 χρόνια στο δημοτικό, 6 χρόνια στο γυμνάσιο, 6 χρόνια στο πανεπιστήμιο... Που πήγαν τα υπόλοιπα χρόνια;

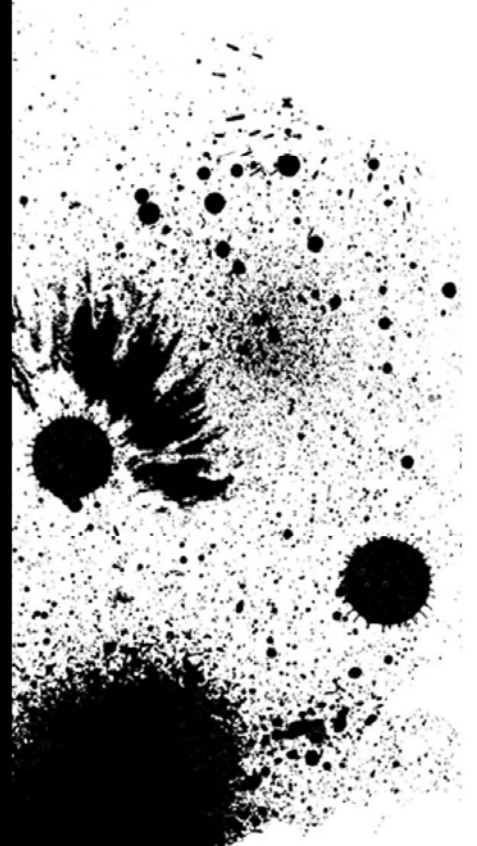
Το μόνιμο ποιηματάκι γονιών και δασκάλων είναι «να'σαι καλός μαθητής, να περάσεις σε μια καλή σχολή, να τελειώσεις νωρίς, για να βρεις μια καλή δουλειά». Και τι σημαίνει καλή σχολή; Προφανώς όχι κάποια που σ'αρέσει, αλλά αυτή που σου εξασφαλίζει μισθό... ακόμα και αν αυτό σημαίνει να γίνεις μπάτσος. Ωραίο το παραμυθάκι, αλλά μήπως να δούμε τι γίνεται γύρω μας και τι σημαίνει καλή δουλειά;

Συνεχώς ενημερωνόμαστε για τα τραγικά ποσοστά της ανεργίας που αγγίζουν το 30% και ειδικά στους νέους ξεπερνούν το 60%. Αυτοί που δουλεύουν θεωρούνται οι «τυχεροί» της υπόθεσης. Τι τύχη κι αυτή! Ο βασικός μισθός είναι στο «δυσθεώρητο» ποσό των 586€ μικτά: 470 στο χέρι και τ'άλλα «ασφαλιστικές εισφορές» για ιατρική περίθαλψη ενώ τα νοσοκομεία κλείνουν και για σύνταξη ενώ κοντεύει και αυτή να καταργηθεί.

Φοβερός μισθός! Φτάνει να τρως μια φορά τη μέρα, εξασφαλίζοντας και σίγουρη δίαιτα. Ποτά και τσιγάρα ξέχασέ τα, για την υγεία σου φροντίζουν. Αν όμως είσαι κάτω των 25 και βρεις δουλειά, είναι πολλή τα 586,. Για την ηλικία σου αντιστοιχούν τα 510 και πολλή σου πέφτουν με βάση το Σύμφωνο Πρώτης Απασχόλησης.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Αυτά ισχύουν για τους «τυχερούς» που δουλεύουν 8ωρο. Οι περισσότεροι είτε ημιαπασχολούνται, άρα παίρνουν τα μισά λεφτά και τα μισά ένσημα, είτε δουλεύουν μέσω διαφόρων προγραμμάτων (ΕΣΠΑ, προγράμματα του ΟΑΕΔ για τους μακροχρόνια άνεργους, κοινωφελή προγράμματα εργασίας) 3μηνα ή το πολύ 6μηνα και συνήθως ανασφάλιστα. Κοινώς λίγα χρήματα, για λίγο καιρό, έτσι για χαρτζιλίκι, βρε αδερφέ. Και μη νομίζεις πως θα ξεμπερδέψεις γρήγορα λόγω συνταξιοδότησης. Λίγο η ανεργία, λίγο η ανασφάλιστη εργασία... κάνε λογαριασμό και θα δεις.

Να είσαι σίγουρος πως αυτόν το λογαριασμό τον έχουν κάνει άλλοι για σένα. Γιατί μη γελιόμαστε, εμείς μπορεί να παλεύουμε για να ζήσουμε, αλλά κάποιοι άλλοι πλουτίζουν. Άλλωστε, όπως θα'χει πάρει το αυτί σου στον καπιταλισμό ζούμε, που απ'την φύση του ως σύστημα προϋποθέτει την εκμετάλλευση του κόσμου της εργασίας (και της φύσης, βεβαίως-βεβαίως). Κοινώς, πληρώνεσαι λιγότερα από αυτό που η εργασία σου αξίζει και τη διαφορά αυτή την καρπώνονται οι λίγοι και εκλεκτοί που καθορίζουν τις ζωές μας (αφεντικά τους λέμε εμείς). Να ξεκαθαρίσουμε κάτι μια και καλή. Δεν έχουμε κάποιο φетиχ με την εργασία, δεν νιώθουμε άχρηστοι χωρίς αυτή και μια χαρά μπορούμε να καλύψουμε τον ελεύθερο χρόνο μας με τρόπο πολύ πιο δημιουργικό και ευχάριστο. Η εργασία έτσι όπως επιβάλλεται, προφανώς δε φέρνει χαρά: Την υπομένουμε, γιατί η πώληση της εργατικής μας δύναμης είναι ο τρόπος για να επιβιώσουμε. Και από την άλλη, άλλος ένας τρόπος για τους από πάνω να μας κρατούν υπάκουους κι αδρανείς. Και πώς γίνεται αυτό; Κλέβοντας τον ελεύθερο μας χρόνο. Γιατί όταν δουλεύεις για 10 και 12 ώρες, από τις οποίες πληρώνεσαι τις 8, αν είσαι απ'τους «τυχερούς». Μήπως σου μένει χρόνος να βγεις; Να δημιουργήσεις; Να σκεφτείς; Να επικοινωνήσεις; Να ζήσεις;

«Εκεί που μας χρωστούσαν μας πήραν και το βόδι», λέει η λαϊκή παροιμία. Η κατάλληλη φράση για να περιγράψει την φετινή κατάσταση στα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ. Στις 9 Ιούλη, η κυβέρνηση με μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου καταργεί 56 τεχνικές ειδικότητες και 20.000 σπουδαστές των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ μένουν ξεκρέμαστοι. Επιπλέον, το Υπουργείο με μια μονοκοτυλιά πετά έξω απ' τα σχολεία 3.000 «πλεονάζοντες» εκπαιδευτικούς που συγκαταλέγονται μονομιάς στον κατάλογο των απαιτούμενων «διαθεσιμοτήτων» απ' το δημόσιο. Ο Σεπτέμβρης βρίσκει τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ ερημωμένα και εκκενωμένα. Ζωή θα τους δώσουν προσωρινά οι κοινές καταλήψεις μαθητών-εκπαιδευτικών που μετατρέπουν τα σχολεία σε κέντρα αγώνα.

Πλέον, ο εκβιασμός για κάθε μαθητή-τρια είναι σαφής: ή βγάζεις τον σκασμό και ακολουθείς άλλη ειδικότητα, ή βγάζεις τον σκασμό και πληρώνεις κάποια από τα ιδιωτικά τεχνικά εκπαιδευτήρια που, όλως τυχαίως, «απορρόφησαν» (και μονοπωλούν, βέβαια) τις κατηρημένες ειδικότητες. Αλλιώς, πετάγεσαι «οικειοθελώς» έξω από την εκπαίδευση.

Και οι εκβιασμοί δεν τελειώνουν εδώ. Ο καινούργιος εκβιασμός λέγεται «ΜΑΘΗΤΕΙΑ». Το νέο αυτό φρούτο αφορά τους μαθητές των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ που θα υποχρεώνονται πλέον να εργάζονται για 6 μήνες ως «μαθητευόμενοι» για να πάρουν ένα κωλόχαρτο-απολυτήριο τεχνικής εκπαίδευσης. Τα σχέδια του Υπουργείου, μετατρέπουν τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ σε υποκατάστατα του ΟΑΕΔ που θα «σπρώχνουν» στην αγορά εργασίας φτηνούς εργαζόμενους με μισθό πιο κάτω και από τον κατώτατο: 300 ευρώ ανά κεφάλι για 30 ώρες εργασίας. Τα 300ευρα αυτά τα ονομάζουν υποτροφίες για να νιώθουν τυχεροί όσοι τα πάρουν. Ασφάλιση ούτε για πλάκα, και ο εργοδότης μπορεί ανά πάσα στιγμή να «διακόψει τη συνεργασία» άνευ δικαιολογίας. Ούτως ή άλλως, οι ουρές των ανέργων, των «μαθητευόμενων» και κάθε μορφής ελαστικού εργαζόμενου προσφέρουν αμέτρητες, φτηνές ευκαιρίες για τα αφεντικά.

Αυτή η συνθήκη ισχύει εδώ και χρόνια για χιλιάδες φοιτητές των ΤΕΙ-ΑΕΙ που αναγκάζονται να δουλεύουν εξάμηνα ολόκληρα για να πάρουν το κωλόχαρτο. Στο όνομα της «επαγγελματικής κατάρτισης» και της «απορρόφησης των πτυχιούχων στην αγορά εργασίας», τα πανεπιστήμια επιβάλλουν την λεγόμενη πρακτική άσκηση που λίγο απέχει από την μαθητεία. Χιλιάδες φοιτητές και σπουδαστές «μαθητεύουν» στις κακοπληρωμένες δουλειές και στον μισθό-χαρτζιλίκι, σε ωράρια-λάστικο και στην απουσία στοιχειωδών εργασιακών δικαιωμάτων. «Απασχολούνται» σε επιχειρήσεις και μικρά/μεγάλα αφεντικά που τους συμπεριφέρονται ως τα «παιδιά για όλες τις δουλειές» αφού ουσιαστικά αναγκάζονται να κάνουν κάθε λογής χαμοδουλειές και να «κλείνουν τρύπες» προσφέροντας την φθηνή τους εργασία. Και κάπως έτσι, οργανώνεται, εδώ και χρόνια, η διαχείριση της φτηνής και ελαστικής εργασίας χιλιάδων νέων εργαζομένων.

Κι αν η όλη φάση μας θυμίζει σκλάβους και δούλους από αθηναϊκές εποχές, δεν είναι τυχαίο. Ο ίδιος ο θεσμός της μαθητείας προέρχεται από τον Μεσαίωνα. Από τον 16ο-17ο αιώνα, τότε που ο καπιταλισμός στηριζόταν σε μονοπωλία και συντεχνίες. Τότε που ο κάθε πρωτομάστορας-αφεντικό είχε στο πλευρό του (υπό τις διαταγές του...) εκατοντάδες νέους επίδοξους μάστορες (συνήθως από τις επαρχίες των αστικών κέντρων και χωρίς πρόσβαση στην εκπαίδευση) που «μαθητεύανε» στην τέχνη της κάθε δουλειάς. Μετά από χρόνια σκληρής και ΔΩΡΕΑΝ εργασίας (κλεμμένες εργατώρες...), οι νέοι εργάτες αναγνωρίζονταν ως τεχνικοί και μπορούσαν πλέον και «επίσημα» να δουλεύουν στην συντεχνία του πρωτομάστορα.

Και συμβαίνουν αυτά στην Ελλάδα του 21ου αιώνα; Όχι, ακριβώς έτσι, είναι αλήθεια. Πόσο, όμως, διαφορετικό είναι να νιώθεις τυχερός όταν δουλεύεις για 300 ευρώ; Πόσο διαφορετικό είναι να πρέπει να δουλεύεις για ένα αφεντικό όταν ξέρεις ότι ανά πάσα στιγμή υπάρχουν χιλιάδες άλλοι που «ζηλεύουν» την κατάντια σου να δουλεύεις μ' αυτούς τους όρους;

Γιατί το μεγάλο κέρδος για τα αφεντικά δεν είναι μόνο τα κέρδη που βγάζουν από την δική μας εργασία. Είναι η δύναμή που έχουν να μας κρατούν διασπασμένους και φοβισμένους, φτωχούς και ευάλωτους. Και από πλευράς μας, θέλουμε να πάρουμε πίσω και τα δύο: και τον πλούτο που παράγουμε με τις δικές μας πλάτες και την συλλογική μας δύναμη να οργανωνόμαστε, να αντιστεκόμαστε, να καθορίζουμε τις ζωές μας χωρίς να υποκύπτουμε στις ορέξεις των αφεντικών μας. Και αυτό είναι το καλύτερο μάθημα που μπορούμε να πάρουμε και να δώσουμε ο ένας στον άλλον...

Αυτοί δε θέλουν ΓΑΔΑ, θέλουν ΠΗΓΑΔΑ

Δύσκολοι καιροί για παρακρατικούς!
Προσαχωχές, ανακρίσεις,
προφύλακίσεις και το δημοκρατικό
καθεστώς αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου
τις παρα-κρατικές δουλειές. Κάποιοι
μένουν χωρίς καθήκοντα. Κουράγιο βρε
παιδιά, οι επόμενες κυβερνήσεις μπορεί
να σας επαναπροσλάβουν...

Μην ανησυχείτε, τώρα με την κρίση, όλες οι σχέσεις
περνάνε κρίση

● Το κράτος για κανα 10ήμερο ντύθηκε την
στολή του αντιφασίστα καταδιώκοντας τα
σκουλήκια που εξέθρεψε εδώ και χρόνια.
Αλήθεια! Ο φασίστας Δένδιας θα μείνει στην
ιστορία ως "ο ορκισμένος διώκτης των ναζί
στην Ελλάδα". Αλήθεια! Σε μια χώρα, που
ακόμα κάποιοι πιστεύουν ότι το "ΟΧΙ" στους
Ιταλούς φασίστες το είπε ο φασίστας
Μεταξάς, ίσως οι φασίστες του 2050 να
φωνάζουν με περηφάνια "τα ΌΧΙ θέλουν
Σαμαράδες!".

Στο είπα, δεν έχω
όρεξη για
ΝΑΖάκια σήμερα

όσο δέρμα κι αν
πετάξεις,
φίδι είσαι δε θ'
αλλάξεις

antifa notes

Το ίδιο κάθαρμα που παρουσιάζεται ως
μικρός χίτλερ, πέταξε το ναζιστικό δέρμα
μέσα σε μια μέρα και φόρεσε το συνολάκι
του καθωσπρέπει πατριώτη με μια essence
εθνικιστή. Τόση περηφάνια και αντρίλα, βρε
παιδί μου; Σκιαχτήκαμε...

Βέλτιστη αντίδραση

**Εξαρτάται όλο ακούω εξαρτάται
το κουρασμένο μου μυαλό μόνο δυσπιστία θυμάται
σκέφτονται το κρήμα και ποιος θα 'ναι το δύμα
ενώ ο άστεγος ο ξένος στο παγκάκι κοιμάται
ονειρεύεται, την άδικη γεύση του κόσμου γεύεται
καθώς εσείς προβατάκια στην υπεραφθονία οδεύετε,
παντρεύετε τις κόρες με τα άσπρα νυφικά τους
γροδιές μαυροκόκκινες στα γόρδια δεσμά τους**

**Το ενδιαφέρον όλων των όντων εκτιμάται πολύ σπάνια
πρώτη ύλη όλου του κόσμου η διηνεκής αδράνεια
δε δέλουμε πιστώσεις, δε δέλουμε ούτε δάνεια
μπάτσοι και φασίστες να καθούνε στην αφάνεια
και εκεί να κατανοήσουν τι άτομα υπήρξαν
χιλιάδες οικογένειες στο γκρεμό τις ρίζανε
με την αδιαφορία τους και τους τραμπουκισμούς τους
με την άσκηση εξουσίας και τους «δεμιτούς» σκοπούς τους**

**Τηλεόραση, διαδίκτυο, τύπος η δική τους ενημέρωση
διαχωρίζει το κάθε τι, σε κάνει ρατσιστή
με μηχανισμούς ρουτίνας
χιλιάδες αξιόλογες προσπάθειες βρίσκονται στα θυμαράκια
μολότοφ στο προαύλιο της παγκόσμιας βιτρίνας
ζώντας δίχως σύμβολα μα και ούτε με ταμπέλα
δεν πέφτω στην παγίδα τους
που τρέχει να κολλήσει πάνω σα βδέλλα
Κ.**

«Με το hip hop αντέχω...» ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Ένας στίχος μιας ιστορικής hip hop μπάντας, των FFC, που αποκαλύπτει την πραγματική φυσιογνωμία της hip hop κουλτούρας: μέσο για όσους θέλουν να εκφραστούν μέσα σε μια πραγματικότητα που τους πνίγει, τρόπος να καυτηριάσεις τα «κακώς κείμενα», όπλο για να αντιμετωπίσουμε όσα βιώνουμε γύρω μας. Ελεύθερη γραφή, μπασταρδεμένοι ρυθμοί, μουσικός πειραματισμός, graffiti, αυτοσχέδιος χορός: τα hip hop στοιχεία (ή στοιχειά...) που δεν διδάσκονται σε καλλιτεχνικά μανωλεία. Μπορούν να γίνουν κτήμα του καθενός μέσα από την προσωπική εμπειρία, την τροφοδότησή της με αχωνίες, επιθυμίες και ανάγκες. Και με λίγη παθιασμένη εξάσκηση, βέβαια.

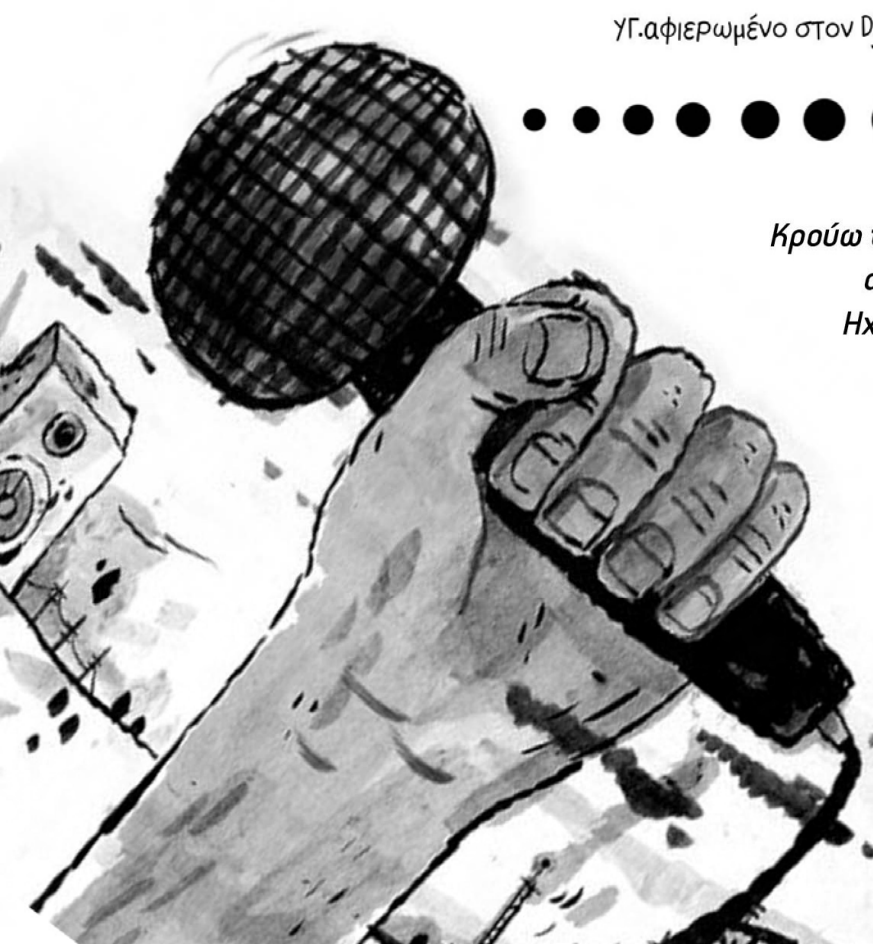
Η hip hop κουλτούρα ιστορικά, όταν δεν αναλώθηκε στην αυταρέσκεια των «πρωταγωνιστών» της και στις γελοίες κοκορομαχίες ανάμεσα σε stars και κλίκες, σημάδεψε και σημαδεύτηκε από τις εξεγερμένες διαθέσεις των καταπιεσμένων και αποκλεισμένων ανά τον κόσμο: από τους αχώνες για τα δικαιώματα των μαύρων στις Η.Π.Α την δεκαετία του 1970 μέχρι την εξέγερσή τους στο Los Angeles το 1991 ενάντια στην αστυνομική βαρβαρότητα, από τις πολυήμερες αναταραχές που προκάλεσαν οι νεαροί προλετάριοι, μετανάστες 2ης γενιάς («αποβράσματα» κατά τον φασίστα γάλλο πρόεδρο Σαρκοζύ) στα γαλλικά προάστια το 2006 με αφορμή την δολοφονία 2 νεαρών μαύρων μετά από αστυνομική καταδίωξη μέχρι τις πρόσφατες αντιφασιστικές κινητοποιήσεις μετά την δολοφονία του αντιφασίστα Π.Φύσσα (Killah P) από τα χρυσαυγίτικα καθάρματα.

Μια κουλτούρα γεμάτη οργισμένες φωνές και αιχμηρές αλήθειες που αποτέλεσε το κατάλληλο soundtrack για την συλλογική, δημιουργική ή καταστροφική, κίνηση όσων αρνούνται την σιωπή, την ασφυξία και τον θάνατο που επιβάλλει ο πολιτισμός της εξουσίας.

Και είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι που βλέπουμε αυτήν την κουλτούρα να ορθώνει ανάστημα και στις γειτονιές μας. Γειτονιές με την δική τους ιδιαίτερη ιστορία για την hip hop κουλτούρα στον ελλαδικό χώρο. Αυτοοργανωμένες hip hop συναυλίες από νεολαίους που χαλούν την ψυχία των γειτονιών μας, graffiti με άποψη που ομορφαίνουν τα ντουβάρια, συμπράξεις ακηδεμόνευτων συλλογικοτήτων και hip hop δημιουργών στα πλαίσια πολιτικών εκδηλώσεων. Χωρίς χορηγούς και χρήμα στη μέση, πέρα από κομματικούς ή πολιτιστικούς νταβατζήδες, ενάντια στην επιβολή της σιωπής και του φόβου. Διεκδικώντας έμπρακτα την ελευθερία έκφρασης μέσα σε καθεστώς κοινωνικού εκφασισμού, στήνοντας σε πλατείες και δημόσιους χώρους μικρές γιορτές αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Με τα μικρόφωνα και τις φωνές μας, με τα χέρια και τις γροθιές μας.

ΥΓ.αφιερωμένο στον Dj Differ και σε όσους το κρατάνε ζωντανό και μαχητικό

«Με στυλ εξεγερμένο επισημαίνω
Κρούω τον κώδωνα, χτυπώ απρόβλεπτα, μήνυμα στέλνω
από μικρόφωνο αναμμένο και βινύλιο χαραγμένο
Ηχορπαίνω τον κόσμο σου τον εύθραστο αρμονικά
πλασμένο

Με στυλ αμετανόητο απ'τα υπόγεια βγαλμένο
και είναι εδώ φίλοι καλοί, λύκοι τρελοί
Επανάσταση και μουσική, μια αγάπη, μια ζωή
Ορθώνοντας street rap φωνή
Κόντρα σε ότι σας θέλει σα πρόβατα στη σφαγή.»

πρωτοβουλία αναρχικών-αντιεξουσιαστών
από τους πρόποδες του Υμηττού